

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

Lege privind activitatea de informații, contrainformații și de protecție

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1 Obiectul legii privind activitatea de informații, contrainformații și de protecție

Art. 1. – (1) Prezenta lege stabilește structura și atribuțiile componentelor sistemului de securitate națională a României și normele generale ale activității de informații, contrainformații și de protecție ca domeniu al securității naționale a României.
(2) Sistemul de securitate națională al României este constituit din totalitatea autorităților informative și de protecție, precum și a celorlalte autorități publice cu atribuții în domeniul securității naționale a României.

Art. 2. – Autoritățile informative și de protecție au obligația să asigure informațiile și să ia măsurile necesare pentru garantarea ordinii constituționale, a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

SECȚIUNEA a 2-a Obiectivele activităților de informații, contrainformații și de protecție

Art. 3. – Activitățile de informații, contrainformații și de protecție reglementate de prezenta lege se realizează în conformitate cu prevederile Constituției României și ale legilor țării, cu respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, precum și cu obligațiile asumate de România prin tratatele internaționale la care este parte.

Art. 4. – Activitățile de informații, contrainformații și de protecție reglementate de prezenta lege au drept obiective:

- a) apărarea democrației și a ordinii constituționale, a drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, garantate de Constituția României;
- b) protejarea exercitării neîngrădite a drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor României;

- c) protejarea, promovarea și apărarea intereselor naționale ale României și a intereselor de securitate ale aliaților săi, în plan intern și internațional, în conformitate cu atribuțiile fiecărei autorități informative și de protecție în parte;
- d) prevenirea agresiunii armate, terorismului, criminalității transfrontaliere, subminării economice sau politice, a sabotajelor și a altor acțiuni care periclitează funcționarea normală a instituțiilor statului român.

Art. 5. – Fiecare autoritate informativă desfășoară activități de planificare, culegere, verificare, procesare, stocare, diseminare și de înaintare către destinatarii legali a datelor și informațiilor necesare îndeplinirii atribuțiilor ce-i revin, cu obligația de comunicare a datelor și informațiilor care exced competențele sale și fac obiectul realizării atribuțiilor celorlalte autorități informative ori de protecție, în conformitate cu normele prevăzute de legislația în vigoare.

Art. 6. – (1) Personalul autorităților prevăzute în prezenta lege care desfășoară activități de informații și contrainformații sau contribuie la realizarea acestora, denumiți în continuare „ofițeri de informații”, sunt obligați să acționeze independent de orice ingerință politică, economică, socială, religioasă sau de altă natură.

(2) Ofițerii de informații pot efectua acte premergătoare urmăririi penale, sub conducerea, supravegherea și controlul procurorului, numai în cazul actelor de terorism și a infracțiunilor asimilate actelor de terorism, prevăzute de legea specială.

(3) La solicitarea scrisă a procurorului și sub supravegherea acestuia, angajații special desemnați de autoritățile informative și de protecție pot acorda sprijin și asistență de specialitate organelor de urmărire penală.

(3) Orice altă implicare a autorităților prevăzute în prezenta lege ori a ofițerilor de informații în efectuarea unor acte premergătoare sau a oricăror acte și proceduri din faza urmăririi penale, cu excepția prevăzută la alin. (2) și (3) este interzisă.

SECȚIUNEA a 3-a

Autoritățile informative și autoritățile de protecție

Art. 7. – (1) Sunt autorități informative și de protecție: Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Direcția de Generală de Informații a Apărării, Direcția Generală de Informații și Protecție Internă și Autoritatea Națională pentru Interceptarea Comunicațiilor.

(2) Sunt autorități exclusiv de protecție Direcția de Protecție și Pază și Direcția de Telecomunicații Speciale, din cadrul Ministerului Administrației și Internelor.

(3) În cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor funcționează Direcția de Prevenire a Criminalității în mediul penitenciar, ca autoritate informativă și de protecție, numai pentru îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin.

Art. 8. – Activitatea autorităților și departamentelor prevăzute la art. 7 este reglementată prin legi de organizare și funcționare, regulamente de organizare și funcționare aprobate prin hotărâri ale Guvernului și ordine și instrucțiuni ale miniștrilor de resort.

Art. 9. – În afară de autoritățile prevăzute la art. 7, alin. (1) și departamentele prevăzute la art. 7, alin. (1) și (2), nimeni nu poate desfășura activități de informații, contrainformații și de protecție, în sensul prezentei legi.

SECȚIUNEA a 4-a

Definiții

Art. 10. – În sensul prezentei legi, expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

- a) activitățile de informații constau din ansamblul proceselor, măsurilor, acțiunilor și operațiunilor desfășurate pentru planificarea, culegerea, verificarea, procesarea, stocarea, diseminarea și înaintarea către destinatarii legali a datelor și informațiilor din domeniul securității naționale a României și informarea destinatarilor din domeniul securității naționale a României.
- b) activitățile de contrainformații constau din ansamblul proceselor, măsurilor, acțiunilor și operațiunilor desfășurate în scopul protejării informative a instituțiilor și persoanelor din domeniul securității naționale, potrivit legii.
- c) măsurile de protecție constau în protejarea instituțiilor statului, infrastructurii de comunicații, a personalului și a informațiilor clasificate, a transmisiunii de date și informații din domeniul securității naționale a României, a protecției fizice a demnitarilor și a pazei obiectivelor față de activitățile de sabotaj, terorism, subminare și alte acte subversive, față de acțiunile de spionaj și ale criminalității organizate.
- d) surse de informații deschise sunt acele persoane, organizații, locuri, medii, sisteme ori alte mijloace specializate sau întâmplătoare, care pot fi utilizate pentru obținerea unor informații de interes pentru securitatea națională a României, potrivit legii.
- e) surse de informații secrete sunt acele surse umane și mijloace tehnice utilizate în mod secret de ofițerii de informații pentru obținerea unor date ce prezintă interes pentru securitatea națională a României.
- f) surse umane secrete sunt persoane aflate în legătură directă, liber consimțită și secretă cu un ofițer de informații, căruia îi furnizează informații ce prezintă interes pentru securitatea națională a României, garantându-i-se protecția identității și a secretului relației astfel stabilite.
- g) mijloace tehnice secrete sunt echipamente și dispozitive electronice, informatice, fizico-chimice, video, audio, foto, optice și mecanice care funcționează independent sau în sisteme integrate și se folosesc, în secret, în cadrul activității de informații, contrainformații și de protecție.
- h) tempest este ansamblul de măsuri care previne interceptarea și descifrarea semnalelor electrice și electromagnetice radiate de calculatoare și echipamente asociate.
- i) comunicații speciale reprezintă sunt comunicațiile asigurate și protejate de autoritatea de protecție pentru susținerea funcțiilor de securitate națională a României a actului de guvernare, la nivel strategic și operațional.
- j) infrastructuri critice reprezintă acele dispozitive, rețele, servicii, sisteme de bunuri materiale (energetice, de transport, de comunicații, de furnizare a utilităților) și de tehnologia informației, de interes strategic și/sau de utilitate publică, a căror distrugere, aducere în stare de nefuncționare, degradare ori perturbare ar avea efecte negative majore, la nivel național sau regional, asupra stării de sănătate și siguranței cetățenilor, mediului, funcționării economiei și activității instituțiilor statului.

CAPITOLUL II

Organizarea, coordonarea, planificarea strategică și controlul activităților de informații, contrainformații și de protecție

SECȚIUNEA 1

Organizare, coordonare și planificare strategică

Art. 11. – Organizarea, coordonarea și planificarea strategică a activităților de informații, contrainformații și de protecție se fundamentează pe principiile și normele constituționale, strategiile și politicile de securitate, în conformitate cu dispozițiile legilor care reglementează domeniul securității naționale a României.

Art. 12. – Organizarea și coordonarea unitară a activităților de informații, contrainformații și de protecție, prin planificarea strategică a obiectivelor și resurselor, stabilirea priorităților naționale și integrarea funcțională a autorităților informative și de protecție, se exercită de către Consiliul Suprem de Apărare a Țării.

Art. 13. – (1) Bugetele autorităților informative și de protecție se elaborează în condițiile legii și se aprobă de Parlament, după avizarea acestora de către Comisia comună permanentă a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra autorităților informative și de protecție.

(2) Elaborarea și execuția bugetelor autorităților informative și de protecție sunt supuse controlului Curții de Conturi.

(3) Finanțarea activităților de informații, contrainformații și de protecție din alte surse decât cele de la bugetul de stat este interzisă.

Art. 14. – (1) Guvernul stabilește și transmite autorităților competente, necesitățile de informații și nevoile de informare pentru:

- a) implementarea strategiilor și politicilor de securitate națională a României;
- b) susținerea programului de guvernare și a altor programe și strategii naționale prin care se apără statul român;
- c) adoptarea măsurilor generale de securitate a structurilor, funcțiilor, deciziilor și acțiunilor Guvernului.

(2) Autoritățile publice întreprind, potrivit competențelor și atribuțiilor ce le revin în vederea apărării securității naționale a României, măsurile necesare prevenirii amenințărilor, gestionării factorilor de risc, reducerii și înlăturării disfuncțiilor și vulnerabilităților, în scopul prevenirii materializării acestora.

(3) Miniștrii pot solicita autorităților informative și de protecție consilierea și asistența de securitate necesare în vederea îndeplinirii atribuțiilor lor ce au legătură cu securitatea națională a României, inclusiv în ceea ce privește informațiile ce le sunt transmise.

SECȚIUNEA a 2-a Comunitatea Națională de Informații

Art. 15. – (1) Comunitatea Națională de Informații reprezintă autoritatea administrativă constituită la nivelul Consiliului Suprem de Apărare a Țării investită cu atribuții în desfășurarea activităților de informații, contrainformații și de protecție, bazată pe unitatea de scop, obiective și strategie și asigurată prin informațiile furnizate de: Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Direcția Generală de Informații a Apărării, Direcția Generală de Informații și Protecție Internă și Autoritatea Națională pentru Interceptarea Comunicațiilor.

(2) Comunitatea Națională de Informații realizează integrarea și valorificarea rezultatelor activității autorităților și departamentelor informative și de protecție cu atribuții în domeniul activităților de informații, contrainformații și de protecție, potrivit necesităților de fundamentare, elaborare, susținere și promovare a strategiilor și politicilor de securitate națională a României.

Art. 16. – (1) Coordonarea activității Comunității Naționale de Informații se realizează de către Directorul Comunității Naționale de Informații.

(2) Directorul Comunității Naționale de Informații este Consilierul prezidențial pentru apărare și securitate națională.

Art. 17. – (1) Activitatea Comunității Naționale de Informații este supusă controlului parlamentar, prin Comisia comună permanentă a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra autorităților informative și de protecție.

(2) Directorul prezintă anual raportul asupra activității Comunității Naționale de Informații, în ședință comună a Camerei Deputaților și Senatului, nu mai târziu de primul trimestru al anului următor, precum și la cererea Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra autorităților informative și de protecție, ori de câte ori se consideră necesar.

Art. 18. – Orice autoritate sau persoană din cadrul instituțiilor componente sau beneficiare ale activității Comunității Naționale de Informații este obligată să realizeze protecția informațiilor clasificate din zona de competență a Comunității Naționale de Informații, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, indiferent de proveniență, de la evaluare și până la înaintarea către destinatarii legali, precum și cu privire la informațiile referitoare la surse, operațiuni, metode și mijloace sau la identitatea personalului operativ al autorităților și departamentelor informative și de protecție din cadrul Comunității Naționale de Informații.

Art. 19. – Activitatea Comunității Naționale de Informații și a componentelor sale se fundamentează pe principiile:

- a) legalității, potrivit căruia căutarea, culegerea și înaintarea către destinatarii legali a informațiilor se execută potrivit competențelor, numai în legătură cu fapte, împrejurări sau situații care constituie potrivit legii riscuri și amenințări la adresa securității naționale a României, prevăzute de lege;
- b) obiectivității, potrivit căruia fiecare componentă este obligată să furnizeze informații imparțiale, echidistante și independente de orice ingerințe, raportate la criteriile de stabilire a adevărului;
- c) neutralității și echidistanței, potrivit căruia conduita profesională a personalului entităților componente ale Comunității Naționale de Informații se situează în afara oricăror ingerințe de natură a favoriza ori discrimina persoane sau organizații în exercitarea drepturilor acestora;
- d) oportunității informării, potrivit căruia informarea destinatarilor prevăzuți de lege să primească informații necesare fundamentării deciziilor ce privesc securitatea națională a României, se realizează pe bază de informații exacte, corecte și transmise în timp util, astfel încât să permită adaptarea măsurilor de prevenire, contracarare sau înlăturare a riscurilor și amenințărilor la adresa securității naționale a României;
- e) planificării, anticipării și previziunii, potrivit cărora resursele informaționale necesare se planifică, creează și gestionează astfel încât să se asigure evitarea surprinderii strategice față de orice amenințări interne sau externe;
- f) cooperării și colaborării, potrivit cărora componentele Comunității Naționale de Informații inițiază și dezvoltă protocoale, programe și operațiuni de coordonare a eforturilor informative - naționale sau împreună cu cele ale statelor aliate - și de promovare a culturii de securitate, în parteneriat cu autorități sau instituții publice ori organizații de drept privat.

Art. 20. – Comunitatea Națională de Informații își stabilește proceduri, utilități și facilități proprii pe parcursul valorificării și transmiterii informațiilor, pentru stocarea, procesarea și transmiterea acestora în condiții de securitate și realizează programe comune pentru autoritățile și departamentele informative și de protecție privind:

- a) integrarea informațiilor furnizate de componentele Comunității Naționale de Informații;
- b) responsabilitatea fiecărei componente a Comunității Naționale de Informații pentru produsele informative furnizate;
- c) interoperabilitatea autorităților informative și de protecție, inclusiv cu comunitățile de informații ale statelor membre NATO și Uniunii Europene, sau structurile similare ale altor state, în conformitate cu tratatele internaționale la care România este parte;
- d) competitivitatea analitică și sintetică;
- e) planificarea și valorificarea integrată a resurselor informaționale de interes comun;
- f) garantarea reciprocă a securității informațiilor, protecției informațiilor, protecției surselor și mijloacelor precum și susținerii programelor și operațiunilor sub acoperire;

- g) respectarea competențelor fiecărei autorități informative și de protecție;
- h) proporționalitatea contribuțiilor de resurse umane și financiar-materiale destinate susținerii programelor, proiectelor și operațiunilor comune;
- i) răspunderea proprie a fiecărei autorități și departament informativ și de protecție pentru atribuțiile ce-i revin, după caz.

Art. 21. – (1) Directorul Comunității Naționale de Informații asigură coordonarea acesteia, prin Comitetul de coordonare a Comunității Naționale de Informații, denumit, în continuare, Comitetul.

(2) Comitetul are următoarea componență: Consilierul de stat pentru securitate națională al Primului-ministru, Directorul Serviciului Român de Informații, Directorul Serviciului de Informații Externe și Directorul general al Direcției Generale de Informații a Apărării, șeful Direcției Generale de Informații și Protecție Internă și președintele Autorității Naționale de Interceptare a Comunicațiilor.

(3) Comitetul se întrunește lunar sau ori de câte ori este nevoie, la solicitarea oricărui din membrii săi.

Art. 22. – Comitetul îndeplinește următoarele atribuții:

- a) asigură coerența acțiunilor necesare pentru aplicarea unitară a Strategiei de Securitate Națională în domeniul activităților de informații, contrainformații și de protecție;
- b) avizează și propune proiectul Planului Național de Priorități Informative, elaborat de Consiliul Operativ, pe care îl supune aprobării Consiliului Suprem de Apărare a Țării;
- c) supune avizării Consiliului Suprem de Apărare a Țării și aprobării Guvernului propunerile pentru cheltuielile și dotările de utilitate și interes comune, pentru toate componentele Comunității Naționale de Informații;
- d) asigură cooperarea dintre componentele Comunității Naționale de Informații, complementaritatea activităților de informații, contrainformații și de protecție în țară sau în străinătate, precum și dezvoltarea cooperării cu serviciile de informații ale statelor membre NATO și Uniunii Europene, precum și cu alți parteneri externi;
- e) aprobă evaluările periodice integrate de nivel strategic;
- f) supune analizei Guvernului necesitățile de actualizare a legislației și celorlalte reglementări ale domeniului securității naționale a României și activității autorităților și departamentelor informative și de protecție.

Art. 23. – (1) Activitatea integrată a componentelor Comunității Naționale de Informații se asigură de către Consiliul Operativ al Comunității Naționale de Informații, denumit, în continuare, Consiliul Operativ.

(2) Consiliul Operativ este condus de Consilierul de stat pentru securitate națională al Primului-ministru și are în componență prim-adjunctul directorului Serviciului Român de Informații, prim-adjunctul directorului Serviciului de Informații Externe, adjunctul directorului general al Direcției Generale de Informații a Apărării, adjunctul șefului Direcției Generale de Informații și Protecție Internă și vicepreședintele Autorității Naționale de Interceptare a Comunicațiilor.

Art. 24. – Consiliul Operativ îndeplinește următoarele atribuții:

- (1) asigură îndeplinirea prevederilor din documentele de planificare informativă, coordonare operativă și cooperare asumate prin:
 - a) strategiile, programele și planurile de acțiune naționale pentru prevenirea și combaterea terorismului, proliferării armelor de distrugere în masă, criminalității organizate, corupției și altor amenințări transfrontaliere;
 - b) Planul Național de Priorități Informative;
 - c) Protocolul general de cooperare privind activitățile de informații, contrainformații și de protecție pentru securitatea națională a României;
 - d) Protocolul general de cooperare pentru prevenirea și combaterea terorismului;
 - e) protocoalele sau planurile de cooperare multilaterale convenite între membrii comunității.

- (2) planifică operațiunile și stabilește proiectele informative, contrainformative și de protecție, destinate susținerii unor strategii naționale, potrivit solicitărilor Comitetului;
- (3) stabilește și planifică cerințele de informații pentru securitatea națională a României și elaborează Buletinul Informațiilor Naționale de Securitate și alte produse analitice integrate, destinate Guvernului, Consiliului Suprem de Apărare a Țării și altor utilizatori ai informațiilor de securitate, stabiliți potrivit legii;
- (4) elaborează proiectul Planului Național de Priorități Informative, în conformitate cu Strategia de Securitate Națională, adoptată de Parlamentul României;
- (5) repartizează instituțiilor componente ale Comunității Naționale de Informații, în funcție de competențele legale, sarcinile ce decurg din Planul Național de Priorități Informative și urmărește realizarea acestora;
- (6) elaborează evaluările naționale consolidate asupra problematicii de securitate a României;
- (7) elaborează produse analitice integrate, pe baza informațiilor primite de la componentele Comunității Naționale de Informații, precum și de la alte entități;
- (8) emite avertismente timpurii asupra amenințărilor directe și indirecte, de orice tip, la adresa securității naționale a României;
- (9) elaborează evaluările naționale integrate pe probleme de securitate, destinate schimburilor de informații;
- (10) propune constituirea și coordonează grupuri interdepartamentale pentru elaborarea de prognoze și strategii privind interesele de securitate națională ale României;
- (11) asigură secretariatul tehnic pentru nevoile Comunității Naționale de Informații, prin care se colectează și gestionează nevoile de informare formulate de instituții din subordinea Guvernului, necesare aplicării strategiei, politicilor și programelor de securitate, cât și reacțiile destinatarilor legali la produsele analitice curente și evaluările naționale ale Oficiului.

Art. 25. – În cadrul Consiliului Operativ lucrează personal desemnat de instituțiile reprezentate în Consiliul Operativ și, în raport de nevoi, specialiști și experți din alte domenii de activitate.

Art. 26. – Directorul Comunității Naționale de Informații propune spre aprobare Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu avizul Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra autorităților informative și de protecție, regulamentele de organizare și funcționare ale Comitetului și Consiliului Operativ, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

CAPITOLUL III **Activitățile de informații**

SECȚIUNEA I **Culegerea de informații**

Art. 27. – Culegerea de informații este activitatea realizată de autoritățile și departamentele informative în scopul realizării securității naționale a României, prin căutarea, verificarea, prelucrarea și înaintarea către destinatarii legali a informațiilor, inclusiv referitoare la persoane, în limita competențelor prevăzute de lege.

Art. 28. – (1) Culegerea de informații pentru securitatea națională a României are caracter secret.
(2) Informațiile din domeniul securității naționale a României nu pot fi comunicate decât în condițiile regimului general de protecție a informațiilor clasificate.

Art. 29. – (1) Autoritățile și departamentele informative sunt autorizate să creeze, achiziționeze, să dețină și să utilizeze mijloace, respectiv să folosească metode și surse pentru culegerea de informații necesare realizării securității naționale a României.

(2) Conducătorul fiecărei autorități informative reglementează utilizarea mijloacelor și metodelor de obținere a informațiilor prin ordine și instrucțiuni, în limita competențelor stabilite de lege.

(3) Accesul autorităților informative și de protecție la datele și informațiile deținute de autoritățile publice, operatori economici publici necesare îndeplinirii scopului prezentei legi este neîngrădit și gratuit.

(4) Pentru obținerea informațiilor solicitate de la operatori economici sau instituții private este necesar acordul prealabil al reprezentanților lor legali. În caz de refuz, se aplică procedurile legale prevăzute de art. 41 – art. 48 din lege. Pot fi solicitate, cu respectarea acestor condiții, informații și de la operatorii de transport, companiile și persoanele care transportă oficial trimiteri poștale și operatorii de comunicații.

(5) Informațiile prevăzute la alin. (3) se solicită, în baza unei cereri scrise, de către conducătorul autorității informative sau de protecție, transmisă ministrului sau conducătorului autorității de reglementare competente.

(6) Miniștrii, conducătorii autorităților de reglementare și operatorii economici prevăzuți la alin. (3) sunt obligați să asigure transmiterea cu operativitate, în timp util a informațiilor solicitate de către autoritatea informativă sau de protecție.

Art. 30. – Autoritățile și departamentele informative și de protecție nu pot culege, stoca, prelucra și folosi informațiile care nu au legătură cu securitatea națională a României. În cazul în care intră în posesia unor informații relevante pentru activitatea instituțiilor statului sau private au obligația să le transmită acestora.

Art. 31. – (1) Culegerea de informații potrivit prevederilor art. 29 se realizează și în cadrul măsurilor de protecție a persoanelor, instituțiilor, obiectivelor și surselor împotriva unor acțiuni care pot periclita securitatea națională a României, la solicitarea Direcției de Protecție și Pază sau a Direcției de Telecomunicații Speciale, de către autoritățile informative abilitate prin lege.

(2) Măsura culegerii informațiilor în condițiile prevăzute la alin. (1) încetează de îndată ce scopul urmărit este realizat.

Art. 32. – Culegerea de informații pentru securitatea națională a României se desfășoară în baza documentelor de planificare informativă și de gestionare a resurselor informaționale elaborate de fiecare autoritate informativă, potrivit legii.

Art. 33. – (1) Culegerea de informații și alte activități specifice scopului prezentei legi se pot desfășura utilizând și identități, documente și indicative de acoperire.

(2) Regimul activităților de culegere a informațiilor sub acoperire și sistemul garanțiilor guvernamentale necesar desfășurării acestora se stabilește de către Comitetul de coordonare a Comunității Naționale de Informații și se aprobă de către Consiliul Suprem de Apărare a Țării.

(3) Ofițerii de informații care utilizează nume de serviciu și acte de identitate sub acoperire se stabilesc de către conducătorii autorităților abilitate, potrivit legii. Identitatea lor reală sau de serviciu nu poate fi divulgată.

(4) Culegerea de informații sub acoperire nu poate fi utilizată pentru obținerea de foloase personale sau pentru realizarea unor surse extra-bugetare ale autorităților informative.

(5) Activitățile prevăzute la alin. (2) sunt supuse analizei Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra autorităților informative și de protecție. Anual, bilanțul acestor activități se supune spre aprobare Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

Art. 34. – (1) Sursele umane secrete se creează în numele autorității statului, și prestează o activitate specială de utilitate socială, aflată sub protecția legii.

(2) Identitatea surselor umane secrete nu poate fi divulgată.

(3) Documentele care privesc identitatea surselor și a ofițerilor de informații au caracter strict secret.

(4) Nu fac obiectul prevederilor alin. (3) al acestui articol informațiile prevăzute de Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Sursele umane secrete și membrii de familie ai acestora pot beneficia de măsurile prevăzute de Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor în măsura în care pericolele și amenințările sunt rezultatul direct al activităților de informații, contrainformații și de protecție.

Art. 35. – (1) Sunt protejate, în condițiile generale ale protecției informațiilor clasificate, situațiile, faptele, împrejurările, cazurile sau problemele în care au fost, sunt ori urmează să fie folosite mijloace și metode, utilizate în activitatea de informații.

(2) Nici o persoană nu are dreptul să divulge activitățile privind securitatea națională a României.

(3) Prevederile alin. (2) nu pot fi interpretate ca o interdicție de a dezvălui abuzurile ori ilegalitățile prin care s-au încălcat ori urmează să fie încălcate drepturile sau libertățile fundamentale garantate de Constituția României.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), orice ofițer de informații este îndreptățit să se adreseze Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra autorităților informative și de protecție, cu înștiințarea organului ierarhic superior celui ce a dispus sau realizat abuzurile sau ilegalitățile. Membrii comisiei parlamentare sesizate și organul ierarhic superior au obligația să protejeze identitatea ofițerului care a făcut sesizarea, în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2004 privind protecția personalului din autoritățile publice, instituțiile publice și din alte unități care semnalează încălcări ale legii.

Art. 36. – (1) Îi este interzis ofițerului de informații audiat ca martor în cadrul unei proceduri administrative să divulge informații care, prin natura sau conținutul lor, ar putea dezvălui identitatea vreunei surse umane secrete sau ar afecta, real și demonstrabil, securitatea națională a României.

(2) O persoană care, în cadrul relației profesionale cu un ofițer de informații, a obținut o informație care permite identificarea unei surse de informații secrete este supusă interdicției prevăzute la alin. (1).

(3) Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică în cazul audierilor la Comisia comună permanentă a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra autorităților informative și de protecție, în situația în care sunt îndeplinite prevederile art. 35, alin. (3).

(4) Autoritățile polițienești sau administrative nu pot dispune sau lua măsuri ce ar putea intra sub incidența interdicției prevăzute la alin. (1) și la alin. (2).

(5) Dacă nu se împiedică operațiuni în curs de desfășurare sau nu se pune în pericol o persoană fizică și nu sunt afectate interesele de securitate ale României, identitatea surselor umane secrete poate fi dezvăluită autorităților judiciare, în mod excepțional, la decizia Președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu acordul scris al surselor respective și beneficiind de măsurile de protecție a martorilor. Această dispoziție nu se aplică surselor umane secrete și informațiilor puse la dispoziție de către serviciile de informații străine.

(6) Dacă informațiile au fost obținute, cu ocazia unei proceduri care nu aveau drept scop descoperirea identității unei surse umane secrete, iar prin natura lor au determinat identificarea ei, acestea nu pot fi utilizate ca mijloace de probă în cadrul unei acțiuni în justiție.

Art. 37. – (1) Protecția surselor, mijloacelor și metodelor este obligatorie și permanentă, inclusiv în procesul transmiterii informațiilor destinatarilor legali, cu excepția prevăzută la art. 35 alin. (3).

(2) Dacă un document de informare sau alt material similar nu a putut fi elaborat astfel încât să satisfacă cerința prevăzută la alin. (1), conducătorul autorității informative sau de protecție va aprecia dacă înaintarea către destinatarii legali a informației mai este sau nu oportună.

Art. 38. – (1) Statul român este responsabil pentru prejudiciile de orice natură suferite de persoanele care și-au oferit sprijinul autorităților informative sau de protecție, în măsura în care prejudiciile sunt rezultatul colaborării.

- (2) Evaluarea prejudiciilor se realizează de către autoritatea informativă sau de protecție, iar persoana prejudiciată este informată cu privire la evaluarea prejudiciilor.
- (3) În numele statului român, despăgubirea este acordată de către autoritatea informativă sau de protecție care a beneficiat de sprijinul persoanei prejudiciate.
- (4) În cazul în care persoana prejudiciată consideră că despăgubirea nu este echitabilă, aceasta are dreptul de a sesiza instanțele competente.

SECȚIUNEA a 2-a

Autorizarea actelor de obținere a informațiilor prin activități care implică restrângerea temporară a exercițiului unor drepturi sau a unor libertăți constituționale

Art. 39. – Riscurile și amenințările la adresa securității naționale a României, potrivit legii, constituie temeiul legal pentru autoritățile informative și de protecție, în cazul îngrădirii drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățeanului sau restrângerii exercițiului acestor drepturi, să solicite autorizarea efectuării de activități în scopul culegerii de informații, constând în interceptarea și înregistrarea comunicațiilor inclusiv prin mijloace tehnice de interceptare, obținerea unor informații, documente sau înscrisuri, pentru care este necesar accesul într-un loc, la un obiect sau deschiderea unui obiect, ridicarea și repunerea la loc a unui obiect sau document, examinarea lui, extragerea informațiilor pe care acestea le conțin cât și înregistrarea, copierea sau obținerea de extrase prin orice procedee, instalarea de obiecte, întreținerea și ridicarea acestora din locurile în care au fost depuse.

Art. 40. – Autoritățile informative și de protecție pot solicita autorizarea pentru obținerea de informații de la instituțiile financiare, de credit și de finanțare, cu privire la operațiuni, conturi, posesorii conturilor, plăți, dacă acestea sunt necesare în legătură cu riscurile și amenințările la adresa securității naționale a României, potrivit prezentei legi.

Art. 41. – (1) Cererea de autorizare se formulează în scris, de către conducătorul autorității informative competente, în raport cu amenințarea prezumată și cuprinde: date sau indicatori din care rezultă existența, probabilitatea ori iminența unei amenințări la adresa securității naționale a României pentru a cărei descoperire, prevenire sau contracarare se impune autorizarea, identitatea persoanei ale cărei comunicații trebuie interceptate, dacă este cunoscută, sau a persoanei care deține informațiile, documentele ori obiectele ce trebuie obținute, descrierea generală, dacă și când este posibil, a locului unde urmează a fi efectuate activitățile autorizate, durata de valabilitate a autorizării.

(2) Cererea se înaintează de către conducătorul autorității informative Președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție care dispune judecarea acesteia, în ședință secretă de către un judecător. În situația în care se constată că sunt necesare clarificări de fond, instanța poate solicita precizări și date suplimentare.

(3) Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție solicită și stabilește termenul pentru avizul Parchetului de lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, concomitent cu înaintarea spre judecare a cererii de la alin. (1). Avizul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este consultativ.

(4) În termen de 12 de ore de la înregistrarea cererii, judecătorul se pronunță asupra acesteia.

(5) Dacă se apreciază că cererea este neîntemeiată, instanța o respinge prin decizie care se transmite de îndată solicitantului împreună cu o copie după încheierea de ședință. Acesta poate ataca decizia, printr-o contestație motivată.

(6) Contestația se judecă de un complet de trei judecători desemnați de Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, în cadrul termenului prevăzut la alin. (4), care nu au făcut parte din completul ce a judecat în primă instanță cererea de autorizare. Decizia completului este definitivă și irevocabilă.

(7) Dacă se apreciază că cererea este întemeiată și sunt întrunite toate condițiile prevăzute de lege, completul emite autorizarea activităților solicitate care se înmânează odată cu încheierea de ședință reprezentantului anume desemnat al titularului autorizării.

(8) Judecătorii și procurorii de la alin. (1) – (7) trebuie să dețină certificat de acces la informații clasificate, conform nivelului de secretizare al informațiilor ce fac obiectul cererii de autorizare, eliberat de Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat.

Art. 42. – (1) Autorizarea va cuprinde categoriile de comunicații care pot fi interceptate, categoriile de informații, documente sau obiecte care pot fi obținute, datele de identitate ale persoanei ale cărei comunicații trebuie interceptate sau care se află în posesia datelor, informațiilor ori obiectelor ce trebuie obținute, descrierea generală a locului în care urmează a fi pusă în aplicare autorizarea, organul împuternicit cu aplicarea, cât și durata de valabilitate a autorizării.

(2) Titularul autorizării este obligat să informeze de îndată judecătorul care a emis-o asupra activităților desfășurate și a rezultatelor acestora, la termenele stabilite de judecător. Informarea se realizează prin prezentarea tuturor datelor, informațiilor și documentelor referitoare la obiectul autorizării fără ca titularul autorizării să se poată prevala de prevederile art. 35 alin. (1).

Art. 43. – (1) Autorizarea se suspendă din oficiu dacă în primele două luni de la emitere nu se obțin informații relevante scopului urmărit.

(2) Activitățile autorizate inițial pot fi reluate dacă în cadrul termenului de valabilitate al actului de autorizare se obțin noi date care impun aceasta. Durata de valabilitate a autorizării, indiferent de numărul de reluări a activităților autorizate, este de maxim șase luni.

(3) Relevanța informațiilor prevăzute la alin. (1), a noilor date prevăzute la alin. (2) precum și oportunitatea suspendării autorizării se apreciază de către judecătorul care a emis-o, în baza informării de către titularul acesteia.

Art. 44. – (1) În situațiile în care este necesară și autorizarea altor activități, desfășurarea lor în alte localități ori actualizarea unor date sau prevederi din conținutul autorizațiilor, se poate solicita judecătorului care a emis-o completarea autorizării inițiale. Dacă se apreciază că cererea este întemeiată, judecătorul emite autorizarea, cu aplicarea prevederilor art. 41, pe durata de valabilitatea a autorizării la care se referă aceste completări.

(2) În cazul în care, în afara duratei de valabilitate a autorizării prevăzute la art. 43, alin. (2), se obțin date, informații ori documente care justifică, în mod real și demonstrabil, reluarea activităților prevăzute la art. 39, se va face cu respectarea procedurii de autorizare prevăzute la art. 31 – art. 43.

Art. 45. – (1) În situațiile flagrante care impun înlăturarea unor pericole iminente pentru securitatea națională a României, la cererea conducătorului autorității solicitante, activitățile de interceptare a comunicațiilor pot fi efectuate timp de 48 de ore în absența mandatului de autorizare, în baza cererii de autorizare înaintate judecătorului, din dispoziția președintelui Autorității pentru Interceptarea Comunicațiilor, numai sub supravegherea procurorului.

(2) Dacă instanța, cu respectarea prevederilor art. 41, apreciază în intervalul de 48 de ore de la declanșarea acțiunii că nu se impune continuarea activităților prevăzute la alin. (1), dispune încetarea imediată a acestora.

Art. 46. – (1) Autorizarea emisă în conformitate cu prevederile prezentei legi conferă titularului dreptul de a folosi mijloace adecvate pentru efectuarea activităților autorizate și de a fi asistat de persoane a căror prezență este considerată necesară, fără a uza de constrângere fizică sau morală asupra acestora.

(2) Persoanele care sprijină punerea în executare a autorizării beneficiază de protecția legii și sunt obligate să păstreze secretul asupra datelor și informațiilor de care iau cunoștință cu acest prilej.

Art. 47. – În cazul actelor de terorism, infracțiunilor asimilate actelor de terorism precum și a infracțiunilor contra siguranței statului prevăzute de Codul penal și alte legi speciale, punerea în aplicare a autorizării de interceptare și înregistrare a convorbirilor sau comunicărilor efectuate prin

orice mijloc electronic de comunicare se realizează de către Autoritatea Națională pentru Interceptarea Comunicațiilor, cu respectarea prevederilor art. 91¹ – art. 91⁶ din Codul de Procedură Penală.

Art. 48. – (1) Eliberarea și punerea în aplicare a autorizării, precum și folosirea metodelor și mijloacelor specifice activității de informații nu trebuie să conducă la restrângerea exercițiului drepturilor și libertăților fundamentale, în alte condiții decât cele prevăzute de Constituția României și legile în vigoare.

(2) Persoana care a făcut obiectul activităților de informații prevăzute la art. 39 și art. 45 și asupra căreia nu s-au reținut fapte care aduc atingere securității naționale a României este informată în scris asupra verificărilor efectuate în termen de un an de zile de la încetarea acestora, prin aplicarea art. 43 alin. (1), de către instanța care a emis autorizația, cu excepția situației în care datele și informațiile obținute sunt necesare în cadrul altor proceduri judiciare.

(3) Orice persoană care se consideră vătămată în drepturile sale prin măsurile prevăzute la alin. (1) poate, pe lângă exercitarea accesului liber la justiție, să se adreseze Avocatului Poporului sau să sesizeze Comisia comună permanentă a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra autorităților informative și de protecție.

CAPITOLUL IV

Activitățile de contrainformații și de protecție

Art. 49. – Activitățile de contrainformații desfășurate de componentele Comunității Naționale de Informații asigură măsurile de prevenire, neutralizare și contracarare a amenințărilor la adresa securității naționale a României și la adresa persoanelor sau instituțiilor care fac obiectul acestor măsuri, potrivit legii.

Art. 50. – În vederea realizării scopului prevăzut la alin. (1), autoritățile publice, instituțiile statului cărora le revin obligații legale pentru apărarea securității naționale a României întreprind în domeniile lor de competență, în baza informațiilor ce le sunt transmise, măsurile necesare controlului factorilor de risc și reducerii ori înlăturării vulnerabilităților la amenințări, sens în care le revin următoarele îndatoriri:

- a) să întreprindă măsurile necesare pentru respectarea dispozițiilor legii, în domeniile de care răspund și să asigure aplicarea prevederilor actelor normative ce privesc protecția informațiilor clasificate pe care le dețin sau pe care le primesc;
- b) să asigure cunoașterea, prevenirea și înlăturarea amenințărilor la adresa securității naționale a României în domeniul propriu de competență;
- c) să întreprindă cu celeritate măsurile ce se impun pentru prevenirea, contracararea și înlăturarea faptelor, stărilor de fapt sau situațiilor ce constituie amenințări la adresa securității naționale a României, din oficiu sau prin înaintare către destinatarii legali a informațiilor pe care le primesc de la autoritățile informative;
- d) să pună la dispoziția autorităților informative prevăzute de prezenta lege, la cererea acestora sau din proprie inițiativă documentele, datele și informațiile de care dispun și pe care acestea le solicită pentru stabilirea amenințării la adresa securității naționale a României, potrivit prevederilor art. 29, alin. (4);
- e) să sesizeze, potrivit legii, organelor judiciare, cu privire la săvârșirea, în domeniul lor de responsabilitate, a faptelor infracționale care pun în pericol sau lezează securitatea națională a României, despre care au luat cunoștință în orice mod.
- f) să solicite în domeniile lor de activitate asistența necesară din partea autorităților informative, acolo unde este cazul.

Art. 51. – Activitățile de contrainformații se realizează prin:

- a) protecția informațiilor clasificate naționale, precum și a celor aparținând NATO, UE, altor organizații internaționale sau statelor cu care România a încheiat tratate, înțelegeri sau acorduri privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate;
- b) protecția comunicațiilor speciale și guvernamentale;
- c) măsuri de securitate procedurale, care vizează o anumită conduită bazată pe principii contrainformative de securitate.

Art. 52. – (1) Controlul măsurilor de securitate reprezintă verificarea cunoașterii și aplicării prevederilor actelor normative, a existenței și corectitudinii măsurilor materiale, testarea conduitei contrainformative, constatarea riscurilor și amenințărilor, stabilirea și înlăturarea cauzelor acestora, precum și îmbunătățirea cadrului procedural și material al acțiunilor de contrainformații.

(2) Activitățile de contrainformații prevăzute la al. (2) se realizează de către autoritățile cu atribuții în domeniul securității naționale a României, prin structuri interne specializate, conform competențelor stabilite.

Art. 53. – (1) Activitățile de protecție sunt acele acțiuni și măsuri de apărare, fizice și procedurale, de protejare a demnitarilor români și străini împotriva oricăror acțiuni care atentează la viața, integritatea ori sănătatea acestora și a familiilor lor, precum și acele acțiuni și măsuri de protecție a infrastructurilor de comunicații electronice și informatice, speciale și guvernamentale.

(2) Activitățile de protecție sunt realizate de Direcția de Protecție și Pază și Direcția de Telecomunicații Speciale din cadrul Ministerului Administrației și Internelor și sunt reglementate prin hotărâre de guvern..

Art. 54. – (1) Protecția comunicațiilor speciale și guvernamentale se realizează prin:

- a) identificarea, localizarea și evaluarea riscurilor și amenințărilor la adresa sistemului de telecomunicații speciale și asigurarea față de acestea, în scopul apărării intereselor de securitate ale României și a protejării comunicațiilor destinatarilor legali ai măsurilor de securitate specifice;
- b) protecția sistemelor informatice și de comunicații speciale și guvernamentale;
- c) prevenirea și contracararea faptelor de natură a afecta continuitatea, disponibilitatea și confidențialitatea comunicațiilor strategice pentru instituțiile guvernamentale și militare.

(2) Autoritățile informative colaborează în cadrul Comunității Naționale de Informații la identificarea, prevenirea și contracararea amenințărilor la adresa comunicațiilor speciale și guvernamentale.

Art. 55. – Protecția informațiilor în format electronic și a infrastructurilor de comunicații electronice și informatice, speciale și guvernamentale, se realizează prin:

- a) protejarea intereselor naționale de susținere a dezvoltării comunicațiilor electronice și tehnologiei informațiilor prin inițierea și adoptarea unor direcții coerente de acțiune pentru identificarea, evaluarea, monitorizarea, prevenirea și contracararea riscurilor și amenințărilor la adresa securității naționale a României;
- b) susținerea informativă și contrainformativă prin abordarea complementară interprofiluri, cooperare ori conlucrare cu alte servicii, de informații partenere, a programelor naționale în domeniul protecției și inviolabilități comunicațiilor cetățenilor;
- c) prevenirea și contracararea activităților ilegale de confecționare, comercializare, instalare sau utilizare a unor mijloace tehnice destinate interceptării comunicațiilor, precum și a acțiunilor de introducere pe piața autohtonă și punere în funcție a unor echipamente speciale de bruiat ori de întrerupere a comunicațiilor și transmisiilor de date;
- d) anticiparea, prevenirea și neutralizarea actelor generatoare de insecuritate industrială, de degradare sau distrugere a integrității/fiabilității tehnice a infrastructurilor de comunicații și informatice de interes strategic pentru sistemul național de apărare, autoritățile publice centrale sau locale, inclusiv a celor destinate înștiințării /alarmării populației în situații de criză sau urgență.

Art. 56. – (1) Obiectivele specifice ale activității de protecție a informațiilor în format electronic și a infrastructurilor de comunicații electronice și informatice, speciale și guvernamentale, sunt:

- a) cunoașterea și prevenirea stărilor, faptelor, fenomenelor sau acțiunilor generatoare de riscuri care pot afecta funcționarea sistemelor de comunicații și tehnologia informației, precum și asigurarea protecției datelor și informațiilor clasificate și personale prelucrate sau vehiculate prin astfel de infrastructuri;
- b) identificarea, cunoașterea și stabilirea concretă a punctelor, nodurilor, locurilor și mediilor cu potențial major de risc sau amenințare din structura rețelilor și sistemele electronice sau informatice unde se pot iniția, organiza sau realiza canale ilegale, de interceptare, ori de transmitere și acces la date, informații sau documente în format electronic clasificate sau cu caracter personal;
- c) prevenirea și contracararea acelor planuri și acțiuni care au drept scop obstrucționarea implementării și dezvoltării proiectelor naționale din domeniul TIC la standardele NATO și ale Uniunii Europene;
- d) identificarea și prevenirea acțiunilor de creare a unor centre informatice și de comunicații locale, regionale și transfrontaliere ce se pot constitui în sisteme paralele de comunicații electronice cu scopul de a fi folosite în acțiuni care ar putea afecta securitatea națională a României.

(2) În scopul realizării dispozițiilor art. 54, 55 și art. 56 al. (1), autoritățile informative și de protecție elaborează și dezvoltă potrivit competențelor ce le revin, programe de protecție a informațiilor clasificate în format electronic, asigură evaluarea, certificarea și acreditarea algoritmilor, aplicațiilor criptografice și dispozitivelor utilizate pentru protecția informațiilor clasificate și stabilirea criteriilor și proceselor de evaluare și validare pentru produselor criptografice, precum și în domeniul protecției TEMPEST.

Art. 57. – (1) Autoritățile informative și de protecție inițiază, în colaborarea cu celelalte autorități și instituții publice, programe naționale de prevenire a pericolelor implicate de amenințarea care vizează securitatea națională a României și încheie protocoale de colaborare în acest scop.

(2) Programele naționale de prevenire se elaborează pe baza principiilor:

- a) instituirii prevenirii ca funcție centrală;
- b) solicitării populației și a mobilizării resurselor organismelor guvernamentale, profesionale și de altă natură, în scopul autoapărării de pericolele la adresa securității naționale a României;
- c) centralizării și extinderii experiențelor privind prevenirea, pe baza evaluării proiectelor și metodelor în aceste domenii;
- d) necesității instituționalizării în plan intern, în cadrul organismelor naționale, a contactelor și colaborărilor cu scop de prevenire;
- e) fundamentării și dezvoltării politicilor de prevenire pe plan local, național și internațional.

Art. 58. – (1) Autoritățile publice, instituțiile statului, precum și persoanele juridice de drept public sau privat ale căror domenii de activitate sunt vizate de amenințări la adresa securității naționale a României întocmesc programe proprii de prevenire, care sunt supuse avizării de specialitate a Serviciului Român de Informații.

(2) Răspunderea pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. (1) al prezentului articol revine, potrivit legii, conducătorului autorității, instituției sau persoanei juridice respective.

(3) Sunt exceptate de la avizarea de specialitate prevăzută la alin. (1) programele proprii de prevenire ale Parlamentului României, Administrației Prezidențiale, Consiliului Suprem de Apărare a Țării, Guvernului, Ministerului Apărării, Ministerului Administrației și Internelor, Ministerul Justiției, Serviciul de Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Direcția de Protecție și Pază, Direcția de Telecomunicații Speciale și Autoritatea Națională pentru Interceptarea Comunicațiilor.

CAPITOLUL V

Cooperarea cu Ministerul Public și organele de poliție

Art. 59. – (1) Autoritățile informative și de protecție furnizează Ministerului Public și organelor de poliție informații privind stări de fapt sau elemente ale acestora cu potențial infracțional.

(2) Transformarea informațiilor clasificate referitoare la probabilitatea săvârșirii unor infracțiuni în acte oficiale de sesizare a instituțiilor competente de aplicare a legii se realizează pe baza conlucrării dintre emitentul și destinatarul informațiilor, asigurându-se respectarea prevederilor legale privind protecția surselor, mijloacelor și metodelor activității de informații și contrainformații.

(3) Cu respectarea prevederilor legale privind protecția surselor, mijloacelor și metodelor activității de informații și contrainformații, informațiile prevăzute la alin. (2) pot fi folosite ca mijloace de probă în cadrul procesului penal.

(4) Datele ori informațiile care indică pregătirea ori săvârșirea unei infracțiuni se comunică, cu respectarea prevederilor legale privind protecția surselor, mijloacelor și metodelor activității de informații și contrainformații, integral și de îndată, organelor judiciare competente.

Art. 60. – (1) Ministerul Public și organele poliție comunică autorităților informative și de protecție datele de interes pentru activitatea acestora, în vederea planificării și coordonării efortului informativ pentru identificare probelor și realizarea mijloacelor de probă.

(2) De asemenea, autorităților informative și de protecție, li se transmit rezultatele și concluziile privind evoluția criminalității, în vederea adaptării culegerii informațiilor la cerințele de identificare și documentare informativă a actelor pregătitoare înaintea încălcării efective a legii.

Art. 61. – Componentele Comunității Naționale de Informații sunt obligate să sprijine respectarea și aplicarea legii prin:

- a) investigarea, culegerea de date și informații, prelevarea de probe referitoare la activitățile clandestine de informații desfășurate de entități străine, referitoare la activitățile teroriste și ale rețelelor internaționale de criminalitate organizată;
- b) furnizarea de echipament specializat, cunoștințe tehnice sau asistență din partea personalului competent, pentru a fi utilizate de organele de aplicare a legii, în cazul în care sunt periclitate vieți omenești;
- c) cooperarea cu organele de aplicare a legii, în scopul asigurării protecției angajaților, informațiilor, proprietății și echipamentelor oricărei componente a Comunității Naționale de Informații;
- d) facilitatea oricărei alte activități de asistență sau cooperare cu organele de aplicare a legii care nu sunt interzise de legile în vigoare și sunt destinate apărării legalității.

CAPITOLUL VI

Limitări ale activităților de informații și contrainformații

SECȚIUNEA 1-a

Limitele de realizare ale operațiunilor sub acoperire

Art. 63. – În raportul de cerințele de realizare a securității naționale a României, autoritățile informative sunt autorizate, în limitele competențelor și în condițiile prevăzute de prezenta lege, să desfășoare și să folosească: activități sub acoperire, surse umane de informații, surse tehnice de informații, activități de supraveghere și acces la sisteme informatice sau operațiuni simulate.

Art. 64. – (1) Operațiunile sub acoperire se inițiază în raport cu necesitățile stringente de prevenire și combatere a amenințărilor la adresa securității naționale a României, potrivit legii.
(2) Este interzisă folosirea ca acoperire a reprezentanților și personalului puterii legislative, executive și judecătorești precum și a organizațiilor mass-media, sindicale, politice sau religioase legal constituite.

Art. 65. – Operațiunile sub acoperire privind combaterea actelor de terorism și a infracțiunilor asimilate actelor de terorism, în măsura în care comportă riscuri pentru viața cetățenilor implicați care nu sunt angajați ai autorităților informative, nu se vor putea desfășura fără consimțământul acestora și fără avizul autorității judecătorești competente, obținut potrivit procedurilor prevăzute la art. 34, art. 35, art. 41 și art. 42.

Art. 66. – Autoritățile sau instituții publice competente au obligația de a sprijini autoritățile informative pentru realizarea acoperirii necesare desfășurării activităților de informații, în modalități ce vor fi stabilite prin protocoale de cooperare aprobate prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării, la propunerea Comitetului coordonator al Comunității Naționale de Informații.

SECȚIUNEA a 2-a

Reguli speciale privind protecția datelor cu caracter personal

Art. 67. – Autoritățile informative și de protecție au obligația de a asigura respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor.

Art. 68. – (1) Orice persoană are dreptul de a solicita autorităților informative și de protecție accesul la datele cu caracter personal ce o privesc exclusiv.

(2) Datele personale pot fi puse la dispoziție prin informare, consultare sau un rezumat al suportului acestora, după caz.

(3) Autoritățile informative și de protecție aleg modul de furnizare a datelor respective, în funcție de necesitățile de îndeplinirea atribuțiilor de serviciu.

(4) Nu pot face obiectul comunicării informațiile referitoare la proveniența datelor cu caracter personal sau destinatarii legali ai acestora.

(5) Autoritatea informativă sau de protecție căreia i se solicită datele personale este obligată să comunice răspunsul în 30 de zile de la data sesizării.

Art. 69. – (1) Orice persoană are dreptul de a cere autorităților informative și de protecție verificarea, corectarea sau ștergerea datelor cu caracter personal, ce o privesc exclusiv, dacă se constată că sunt incorecte, incomplete ori au fost prelucrate fără respectarea condițiilor prevăzute de lege.

(2) Autoritățile informative și de protecție au obligația ca, în termen de 45 de zile de la înregistrarea cererii, să procedeze la ștergerea sau corectarea datelor respective și să informeze solicitantul cu privire la efectuarea acestor operațiuni.

Art. 70. – (1) Autoritățile informative și de protecție au obligația de a șterge datele cu caracter personal din portofoliul informativ propriu, indiferent de forma de arhivare, dacă acestea nu au legătură cu amenințări la adresa securității naționale a României.

(2) Informațiile privind datele personale, viața privată, onoarea și reputația persoanelor, cunoscute incidental în cadrul obținerii datelor necesare apărării securității naționale a României, nu pot fi făcute publice, stocate, sau arhivate, iar suportul pe care acestea sunt înregistrate va fi distrus sau, după caz, șters, de îndată ce se constată că acestea nu au legătură cu amenințări la adresa securității naționale a României.

(3) Documentul care atestă efectuarea operațiunilor prevăzute la alin. (1) și alin. (2) se păstrează în arhiva autorității care au prelucrat datele cu caracter personal.

Art. 71. – Persoana care se consideră vătămată în drepturile sale prin acte ale autorităților informative sau de protecție, constând în încălcarea obligațiilor de protecție a datelor personale, a accesului altor persoane la date ce le privesc exclusiv, sau în stocarea unor date incorecte, incomplete, ori care au fost prelucrate fără respectarea condițiilor prevăzute de lege, ca și comunicarea ilegală sau abuzivă a unor asemenea date către alte instituții, se poate adresa instanțelor judecătorești, pentru a solicita, după caz, anularea actelor administrative abuzive sau ilegale, acordarea accesului ori efectuarea modificărilor, completărilor sau corecturilor ce se impun, ștergerea respectivelor date, precum și repararea prejudiciilor suferite. Instanța competentă este cea în a cărei rază teritorială domiciliază reclamantul. Cererea de chemare în judecată este scutită de taxă de timbru.

CAPITOLUL VII

Sanctiuni

Art. 72. – Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea disciplinară, administrativă, contravențională, civilă sau penală, după caz, potrivit legii.

Art. 73. – (1) Inițierea, organizarea sau constituirea pe teritoriul României a unor structuri informative sau de protecție care pot aduce atingere securității naționale a României, sprijinirea în orice mod a acestora sau aderarea la ele, deținerea, confecționarea sau folosirea ilegală de surse tehnice destinate interceptării comunicațiilor, precum și culegerea și transmiterea fără drept de informații cu caracter secret, indiferent de gradul de clasificare, prin orice mijloace, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

(2) Tentativa se pedepsește.

Art. 74. – (1) Desfășurarea fără drept a activităților informative supuse autorizării în condițiile legii, precum și depășirea autorizării acordate, cu excepția situațiilor care, potrivit art. 42 alin. (1), impun înlăturarea unor pericole iminente pentru securitatea națională a României, se pedepsesc cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și fapta persoanei care divulgă, refuză sau împiedică, în orice mod, punerea în executare a autorizării eliberate cu respectarea dispozițiilor legale ori care face publice sau folosește informațiile care privesc viața privată, onoarea sau reputația persoanelor, în afara unei proceduri judiciare, dacă aceste informații au fost cunoscute incidental în activitatea de serviciu.

Art. 75. – (1) Fapta de a divulga identitatea reală a sursei umane secrete sau a ofițerului de informații acoperit ori date semnificative pe baza cărora identitatea acestora ar putea fi stabilită constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Pedeapsa este închisoarea de la 5 la 10 ani dacă:

a) fapta a fost săvârșită de către o persoană care, în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu, a luat cunoștință de identitatea reală a sursei secrete umane sau a ofițerului de informații acoperit;

b) fapta a provocat sursei umane secrete sau ofițerului de informații acoperit ori membrilor familiilor acestora o vătămare a integrității corporale sau a sănătății.

(3) Dacă fapta a avut ca urmare moartea sau sinuciderea sursei umane secrete ori a ofițerului de informații acoperit, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 15 ani;

(4) Dacă fapta prevăzută la alin (2), lit. (a) este săvârșită din culpă, pedeapsa este închisoarea de la 1 la 5 ani.

Art. 76. – Urmărirea penală a infracțiunilor prevăzute în prezenta lege se efectuează de către procuror.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții finale

Art. 77. – Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Legii nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 682/2002 privind protecția martorilor, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului precum și cu prevederile Codului penal și Codului de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 78. – La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă dispozițiile art. 20 – art. 22 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, precum și orice alte dispoziții contrare.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din __. __. ____, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată
PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

Acest proiect de lege a fost adoptat de Senat în ședința din __. __. ____, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.
PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU